

Régi aktiváink

Nem híres emberekről akarunk írni, csupán volt mórásokról, az alapítókról. Azokról, akik munkájukkal, aktivitásukkal, közéleti tevékenységükkel hozzájárultak ahhoz, hogy 1967-ben kollégium lehettünk, s akik még ma is büszkén vallják, hogy mórások voltak.

Természetesen nem lesz teljes a kép, hiszen nem mindenkit tudtunk elérni még itt, Szegeden sem.

- Első kérdésünk: Milyen társadalmi munkát végzett a kollégiumban és a KISz-szervezetben?
Az itt szerzett tapasztalatait tudja-e hasznosítani ma?
Jelenleg hol dolgozik, milyen minőségben?

Földváriné Kocsis Luca: 3 és fél évet töltöttem a Mórában, A KISz-ben alapszervi vezetőségi tag voltam. Hegyi Andrással, Belényi Gyulával kezdtem el dolgozni a megyei KISz-Bizottságon: gimnáziumokba jártunk ki a kiszeseket patronálni. Amikor DB-tag lettem, ez megszűnt, viszont mint a kollégium képviselője az Egyetemi Bizottság tagja lettem. A DB-ben az agitpropos teendőket láttam el. Akkor kezdtük az újságok szervezését, az ügyeleti rendszer bevezetését, a politikai tájékoztatók megszervezését. Részt vállaltam a könyvtári ügyelet szervezésében is.

1969-ben lettem párttag. Dr.Vörös Lászlóné volt az egyik ajánlóm - ő ismerte legjobban mozgalmi munkámat. Szerettem mint nevelőt. Még ma is példaképemnek tartom. Jelenleg az Expressnél dolgozom mint pénzügyi előadó. A KISz-Bizottság javaslatára kerültem ide. Sajnos, nem felelt meg ez az állás elképzeléseimnek. Mozgalmi élet,

pártélet itt alig van. Csak munkámban tudok pluszt nyújtani, s ezzel teszek eleget párttagságomnak. Pedig sokat tapasztaltam a kollégiumi, egyetemi évek alatt, s szeretném is ezeket átadni.

Szilasiné Fogarasi Margit: Ő is 1966 óta kollégista volt.

Magyar-orosz szakon végezte el az egyetemet. A Ságvári általános iskolában találtam rá, amint éppen a gyerekeket kísérte le a lépcsőn. Osztályfőnök és mindkét szakját tanítja.

"Az érettségiig rengeteg funkcióm volt. Az ellenforradalom után az elsők között kötöttem fel a piros nyakkendőt. Itt az egyetemen először elkallódott embernek éreztem magam. De aztán találtam magamnak munkát, tablót csináltam, faliújságot az orosz tanszéken, az egyetemi énekkar, majd a zenekar tagja lettem.

68 óta vagyok a párt tagja. Nemrég végeztem el az esti egyetemen a filozófia szakot. Jelenleg oktatásügyünk reformjáról készítetek egy referátumot, ideológiai előadásokat tartok technikai dolgozóknak. Dolgozom az iskolai könyvtárban, rajvezető vagyok és az uttörőcsapat kulturosa.

Ugy érzem, sokat számított az, hogy kollégista voltam, bár a Mórában konkrétan csak a Magunknál dolgozgattam."

Tar Ibolya: Német-latin szakon végzett.IV. év végén, 66-ban

került a Mórába, így a kollégiumi munkákban már nem nagyon tudott részt venni. De ott volt a Magunk megalakulásánál! A KISz-szervezetben mint alapszervi kulturos, majd agitpropos tevékenykedett.

Az egyetem elvégzése óta a klasszika-filológia tanszéken tanársegéd. Evfolyampatrónus és diákköri vezető.

Novák Éva: Mint magyar-történelem szakos hallgató két évet töltöttem a Mórában. 1968-ban végeztem.

Elsőéves koromtól kezdve agitprop, majd alapszervi titkár voltam. IV. évben választottak meg az Egyetemi KISz VB szervezőtitkárjának. 67 óta vagyok párttag. 71-ig az Express-nél dolgoztam. Jelenleg véglegesített tanársegéd vagyok a filozófia tanszéken. Mozgalmi munkát mint a bölcsész-jogász oktatói KISz-alapszervezet titkára, a párt mellett működő információs bizottság tagja, a JATE pártépítési felelőse végzek. Feltétlenül fel tudom használni korábbi tapasztalataimat. Még ma is él bennem az állandó érdeklődés a mozgalmi munka iránt. Az órák szüneteiben mindig elbeszélgetek diákjaimmal az új ösztöndíjrendeletről, a követelményrendszerrel vagy arról, ami éppen aktuális."

Harmat Márta: Orosz-német-angol szakos hallgatóként a IV. év második felében, 66-ban lett mórás. Ekkor már nem sok idő jutott arra, hogy rendszeresen is dolgozzon a kollégiumban. Társadalmi munkát a KISz-ben végzett: volt alapszervi szervezőtitkár, egy évig kari szervezőtitkár és tagja volt az UNESCO-nak.

Ma az egyetem orosz tanszékének tanársegédje, az oktatói KISz-alapszervezet szervező titkára.

Patronált alapszervezeteket, sokáig visszajárt a Mórába is mint szobapatrónus. Ez most abbamaradt, de szívesen folytatná.

Nagyné Nyemcsek Ilona: Tősgyökeres mórás. Magyar-orsz szakon végzett.

"Tulajdonképpen úgy kezdtem el a koleszban dolgozni, hogy Micheller Magdi bejött a szobánkba: ossza már szét valami a VIM-et! Én vállaltam ezt a valakiséget. Aztán egyre több apró-cseprő munkába kapcsolódtam be. II. éves koromban DB-tag lettem - sportfelelős. Később titkárnak is jelöltek, de akkor már a Szovjetunióba készülődtem. Mint sportfelelős beszerveztem néhány aktívabb embert és nekikezdünk a kosárpálya építésének. Nagy szó volt az akkor! Most a Hámán Kató ált, iskolában tanítok orosz, szakkört vezetek. Eddig mindig bőven volt feladatom, de most valami - a harmadik helyen tanítok már - nincs elég munkám."

Fábiánné Lipták Mária: 1971-ben végzett magyar-orsz szakon.

Az Egyetemi Kulturális Bizottság tagja, a néptánc-csoport vezetője volt. A kollégiumban nem sok ideje maradt dolgozni. Most a Bartók Béla Művelődési Otthon művelődésügyi osztályának előadója. Kapcsolata nem szakadt meg a kollégiummal. Ma is állandóan küldi a meghívókat a különböző rendezvényekre, kedvezményeket harcol ki számunkra.

Szabó Magdolna: "Örökös alapítótag" - így hívták már szoba- és évfolyamtársai is. 1966 óta - II.éves korától - mórás. Magyar-történelem szakon végzett.

Az új kollégiumban ill. akkor még diákokotthonban könyvtáros lett. III.éves korában a DB-be került mint sportfelelős. Ezt a funkcióját hivatalosan csak pár hónapig töltötte be, mert nemsokkal a DB-be választása után a PTK sportfelelőse lett. De ez nem jelentette azt, hogy a koleszban abbahagyta volna a munkát.

Ez volt az az időszak a Mórában, amikor élénk sportéletről lehetett nálunk beszélni. Emeletek közötti focimeccsek voltak, a kari kosárbajnokságokat is itt rendezték meg, sőt még ping-pong versenyekre is sor került - bár ezt előbb egy "tanfolyam" előzte meg, mivel alig volt olyan a kollégisták közt, aki már fogott volna a kezében ütőt. Magdi egyik szobatársa tornaedzéseket tartott. "Olyan kosárcsapatunk volt, hogy minden kupát megnyertünk akkoriban." A futóedzéseket vasárnaponként - "Móra-időszámítás" szerint kora hajnalban, 9-től - tartották - nem kevés kollégista örömeire, a hátsólépcsőkön és az alagsorban. Olyan kollektív szellem alakult ki köztük, hogy nemcsak a sportban, hanem minden egyébben összetartottak. Bármit kellett szervezni - a kosarasok ott voltak.

Magdi nemrégén kapta meg végleges kinevezését: a Szegedi Egyetem felelős szerkesztője lett.

Keményné Gyimes Erzsébet: "Most végeztem, még nem is szoktam meg, hogy nem vagyok diák, nem vagyok mórás. Még minden olyan elevenen él bennem.

Mikor 67-ben idekerültem, az ujságok szétosztásánál kezdtem a munkát. I.év végén DB-tag lettem - tanulmányis. Hozzákezdünk a nyelvi labor, az idegen nyelvű könyvtár létrehozá-

sához, felvettük a kapcsolatot az NDK-centrummal. Ekkor kezdődtek a külön korrepetálások is. Később mint DB-titkár rengeteget dolgoztam s rengeteg élményt, tapasztalatot szereztem.

Jelenleg gyakornok vagyok az egyetem pszichológia tan-
székén. Pártmunkaként egy elsős alapszervezetet patro-
nálólok. Mindannyian albérletesek, nehéz őket összefogni.
Szerettem volna átadni nekik kollégiumi tapasztalataimat,
de így a munka jellege egészen más. Mindenesetre szeret-
ném, ha sikerülne egy közösséget kialakítanom."

- Erzsike kivételével valamennyien "ősmórások".

Előtte vagy albérletben vagy az Irinyiben lak-
tak. Hogy mit jelentett számukra a Móra, még mint
diákotthon, a következő válaszokat adták:

Óriási előnyt jelentett mórásnak lenni. Lakályos szobákat ta-
láltunk itt. Bár annak is megvolt a maga előnye, hogy az Iri-
nyiben együtt volt TTK-s és bölcsész, de az azért mégiscsak
nagy segítség a tanulásban, hogy itt évfolyamonként, sőt sza-
konként laktunk együtt. A társaságot is jobban össze lehetett
így fogni, a munkát jobban össze tudtuk hangolni. Volt saját
könyvtárunk, centrifugánk, vasalóink, volt függöny, fregoli,
lemezjátszó - nagy szó volt mindez akkor. A Móra volt a leg-
modernebb diákotthon Szegeden!

- Amikor megkaptuk az első lemezeket, spontán lemezhallgató
estek alakultak. Lelkesedés, diadalujjongás - így fogadtuk az
írógépeket. Ekkor alakult ki az ötödévesek bucsuztatásának
sajátos hagyománya is - mesélte Harmat Márta.

- Mindenki magáénak érezte az ügyeket, feladatokat, problémákat.
Talán a honfoglalás miatt is - mondta Novák Éva.

És ahogy Kocsis Luca említette, nagyon gyorsan fejlett lett az
öntevékenység.

- Mit jelentett a DB?

Kocsis Luca: Az Irinyiben a DB-ről annyit tudtam, hogy ilyen van. Közös akciókra nem emlékszem.

Fogarasi Margit: Becsülöm Micheller Magdiékat. Óriási volt, amit ők itt véghezvittek. A legkülönbélebb embereket kellett összefogni, de úgy, hogy közben szabadok legyenek. Ezt csak egy ilyen kollégiumon belül lehetett megvalósítani.

Novák Éva: Először Szántó professzor volt az ideiglenes igazgató, aztán Vörös Lászlóné, de eleinte mindent az akkori DB-titkár, Micheller Magdi csinált. Becsültük is érte.

- Hogyan lettünk kollégium?

Gyimes Erzszi: Belső ösztönzést éreztünk, hogy még jobb legyen minden. A szobacsoport-vezetők, az Irinyiből átkerült gárda kezdeményező szerepe nagy volt.

Szabó Magdi: Volt egy 20-25 fős aktivamag és a DB. Az igazat megvallva akkor még az elsődleges feladat az volt, hogy a DB elfogadtassa ötleteit a tagsággal.

Kocsis Luca: Eljutott hozzánk a hír, hogy valamelyik diákotthon kollégium lett. Rájöttünk, hogy mi is megfelelünk ezeknek a kritériumoknak. Kérvényt adtunk be és megkaptuk a címet, a zászlót.

Novák Éva: A DB javaslatot tett a küldöttgyűlés elé, ismertették milyen kritériumok teljesítése szükséges a kollégiummá váláshoz. De egy konkrét kiindulópont is volt:

Az Irinyiben az volt a szokás, hogy aki 11 óra után jött haza, annak nevét beirták a "nagykönyvbe". Néhány ilyen beírás után pedig jelentkezniük kellett az igazgatónőnél. A Mórában sikerült kiharcolnunk, hogy itt ne legyen ilyen. Ezt a szabadkiemenős rendszert így nálunk vezették be először Szegeden. Fél-éves próbaidőt kaptunk - az új rendszer bevált, mégis vissza akarták vonni / az oktatók/. Ujra kiverekedtük. Rájöttünk, hogy ha a Móra kollégium lenne, nagyobb önrendelkezése volna a DB-nek.

- Miben nyilvánult ez meg?

Szabó Magdi: Mi, koleszosok, elsősorban azt éreztük, hogy pénzt kaptunk. Hónapok múlva jöttünk rá: most már mindent másképp kell szervezni, másképp kell élnünk.

Novák Éva : Kiszélesedtek jogköreink: a DB-titkár személyében kollégiumunk is részt vehetett a diákjóléti üléseken; kisebb kérdéseket "házon belül" is meg lehetett oldani. Ekkor kezdődött a kolesz előtti parkosítás, a bulik szervezése.

Kocsis Luca: Még jobban, még tudatosabban csináltunk mindent. Határozatot hoztunk: csak bizonyos átlag mellett lehet valaki kollégista.

Sokat számított az anyagi támogatás is - ekkor alakították ki az emeleti társalgókat, kibővítették a könyvtárat, s megindult a "kiváló szoba" mozgalom, s erre megvolt az anyagi fedezet is.

- Hogyan jött létre a MAGUNK?

Spontán, néhány ember kezdeményezésére. - Egy küldöttértekezleten Ferincz Éva felvetette, kéne egy koleszlap. - Irigység volt bennünk, mert hallottuk, hogy más kollégiumoknak már van lapjuk. Nem voltunk megelégedve a Szegedi Egyetem profiljával sem és ezen így próbáltunk segíteni. Szerettünk volna őszintén írni a Móra életéről és irodalommal, művészettel foglalkozó kollégiástaikat bemutatni. - Sok olyan dolog van, ami csak minket érdekel, velünk kapcsolatos. Jó lenne ezeket le is rögzíteni - így egyes dolgokat komolyabban veszünk és egy ilyen "saját" lap össze is kövácsoolja az embereket.

- Mit tart legnagyobb élményének a kollégiummal kapcsolatban?

Erre a kérdésre csak kevesen tudtak azonnal válaszolni. - Minden élmény volt, s nehéz csak egyet is kiemelni.

Lipták Máriaénaé maga a közösségi élet volt élmény. És a hosszú viták, komoly beszélgetések a szobapatrónussal.

Nyemcsek Ili még most is nevetve említi, hogyan is kezdték a kosárlabdapálya építését. A teniszpályáról kellett áthozni a hengert. Szabó Magdival ketten láttak neki. De utközben segítségük is akadt: találkoztak dr. Szőke György tanszékvezető docenssel, aki megsajnálta a két cipekedő lányt.

Nagy élmény volt, de nem a legkellemeesebb, mikor először vettem részt az elsősök fogadásán - már nem mint mórás, hanem mint ujságíró, - mondta Szabó Magdi. 3 éve vezették be a "volt mórások találkozóját". Jó találkozni az új KB-tagokkal, megismerni problémáikat, de inkább arra lennének kíváncsiak, mi van az emeletéken.

Ennek jegyében szeretnénk zárni ezt a beszélgetést: Szeretettel visszavárunk minden volt mórás! Köszönjük amit a kollégiumért tettek, és további sok sikert kívánunk munkájukhoz!

SZ: E.

